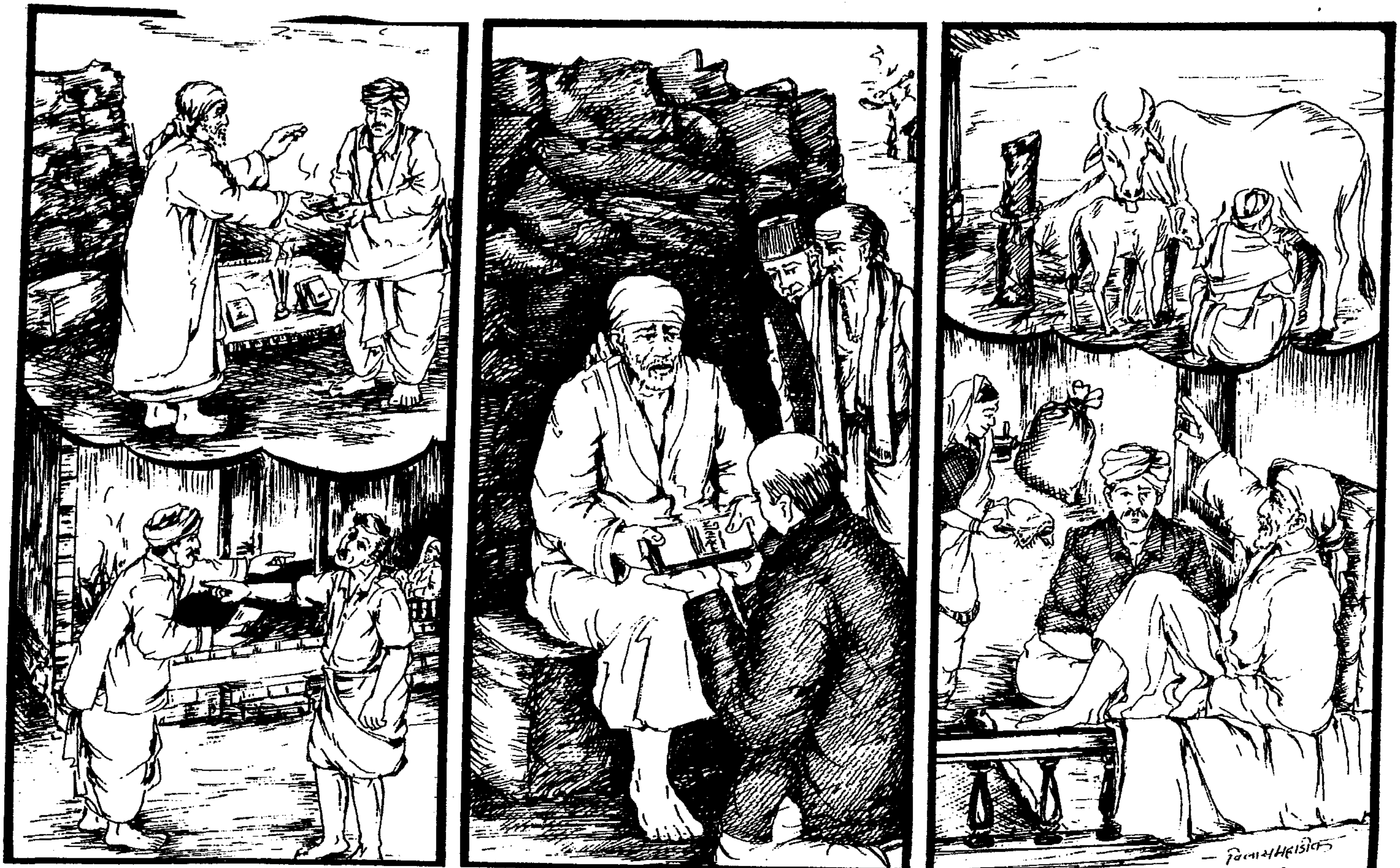

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಇಪ್ಪತ್ತೆಳು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಹಿಡಿಯಲು ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಚರಣ । ಘಟಿಸುವದು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ನಮನ ।
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಭಿವಂದನ । ಸ್ವಾನಂದಘನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವದು ॥ 1

ಸಾಗರದಿ ಒಮ್ಮೆ ಮುಳುಗು ಹಾಕಲು । ದೊರಕುವವು ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಫಲಗಳು ।
ಗುರುಪದದಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು । ದೇವರುಗಳೆಲ್ಲ ಸಮಾವೇಶಗೊಳ್ಳುವರಲ್ಲಿ ॥ 2

ಜಯ ಜಯ ಸಾಯಿ ಸದ್ಗುರುವೇ । ಜಯ ಜಯ ಸಾಯುಜ್ಯ ಕಲ್ಪತರುವೇ ।
ಜಯ ಜಯ ನಿಜಭೋದ ಸಾಗರವೇ । ಕಥೆಯಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಹುಟ್ಟಿಸು ॥ 3

ಮೇಘೋದಕ್ಕಾಗಿ ಚಾತಕ । ಅದರಂತೆ ನಿನ್ನ ಕಥಾಮೃತವ ಭಾವಿಕ ।
ಸೇವಿಸಲಿ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಲೌಕಿಕ । ಸುಖವ ಸದೈವ ಪಡೆಯಲಿ ॥ 4

ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಕೇಳುತಿರಲು । ಬೆವರೊಡೆಯಲಿ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳು ।
ಪ್ರೇಮಜಲದಿ ತುಂಬಲಿ ನೇತ್ರಗಳು । ಜೀವವಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿರಲಿ ॥ 5

ಮನ ಗದ್ಗದಿತವಾಗಲಿ । ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ರೋಮಾಂಚನವಾಗಲಿ ।
ಬಿಕ್ಕುವದು, ಅಳುವದು ನಡೆದಿರಲಿ । ಸಪರಿವಾರ ಶ್ರೋತೃಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 6

ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿರುವ ವಿರೋಧ । ಹಿರಿಕಿರಿಯರೆಂಬ ಭೇದಾಭೇದ ।
ದೂರ ಮಾಡುವದೇ ಗುರುಕೃಪಾವಬೋಧ । ಮನದಲಿದನು ಶೋಧಿಸಬೇಕು ॥ 7

ಬರವಲ್ಲದು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತೋರಲು ಇದನು । ಅರಿಯುವವು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗದನು ।
ಸದ್ಗುರುವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿದನು । ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗರು ತ್ರಿಭುವನದಲಿ ॥ 8

ಕಾಮಾದಿ ಶಡ್‌ವಿಕಾರೋಪಶಮ । ಭಕ್ತಿ ಭಾವ ನಿಃಸೀಮ ಪ್ರೇಮ ।
ಹುಟ್ಟದೇ ಗುರುಪದದಿ ನಿಷ್ಠೆ ಪರಮ । ಅಷ್ಟಭಾವದ ಉದ್ಗಮವಾಗದು ॥ 9

ಭಕ್ತನ ನಿಜಸುಖದಿಂದ । ಗುರುವಿಗೆ ಪರಮಾನಂದ ।
ಭಕ್ತ ಪರಮಾರ್ಥೋನ್ಮುಖನಾಗುವದ । ನೋಡಿ ಗುರುವಿಗೆ ಕೌತುಕವದರದು ॥ 10

ದೇಹ,ಗೇಹ, ಸತಿ, ಪುತ್ರರೆಲ್ಲ । ವ್ಯರ್ಥಮಾಯೆಯದು ನಾ ನನ್ನದೆಂಬುದೆಲ್ಲ ।
ಕ್ಷಣಿಕ ಮಾಯೆ ಇದು ಎಲ್ಲ । ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನೆರಳಿನಂತೆ ॥ 11

ಸಿಗಕೂಡದು ಮಾಯೆಯ ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿ । ಹೀಗೆ ಮನದಲಿದ್ದಲ್ಲಿ ।
ಶರಣಾಗತಿಯ ಸಾಯಿಯಲಿ । ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರಿ ॥ 12

ಕೊನೆಗೊಳಿಸಲು ಮಾಯೆಯನ್ನು । ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂರಿದವು ಕೈಗಳನು ।
ಯಾವನು ಭೂತಮಾತ್ರದಲಿ ಭಗವಂತನನು । ಕಾಣುವನವನೇ ದಾಟಬಲ್ಲನು ॥ 13

ನಿಜಾಮಶಾಹಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು । ಫಕೀರ ಸಾಯಿಯ ಕರೆದುಕೊಂಡು ।
ಮೊದಲು ನೇವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು । ಇದ್ದ ಚಾಂದಭಾಯಿಯೇ ಧನ್ಯನು ॥ 14

ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾರುತಿಂಗಳು ಕಾಲವನು । ನಿವಾಸ ಮಾಡಿದ ಫಕೀರನು ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾನಡ ಊರಿನ ಕಮಾನನ್ನು । ಜೊತೆಗೆಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದನು ॥ 15

ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಊರು ಟಾಕಳಿಯೆಂಬದು । ಅಲ್ಲಿಂದ ತಾಂಬೋಳಿ ದಗಡೂ ।
ಕಮಾ-ಬಾಬಾರ ಜೊತೆಗೂಡಿಕೊಂಡು । ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರು ॥ 16

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು । ಪವಿತ್ರ ತೀರ್ಥಗಳಿರುವು ।
ಆದರೂ ಸಾಯಿ ಭಕ್ತರಿಗಂತೂ । ಶಿರಡಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರ ॥ 17

ದೈವಯೋಗವಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಈ ಮಹಾಭಾಗನೆಲ್ಲಿ ।
ನಮ್ಮಂಥ ದೀನರ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ । ಸಹಯೋಗ ಅವನದಾಗುತ್ತಿತ್ತು ॥ 18

ಯಾವ ಭಕ್ತನು ಶರಣಾಗತನಾಗಲು । ಅವನ ಕಾರ್ಯವ ಸಾಧಿಸಲು ।
ಸಾಯಿ ಅವನಿಗೆ ಯಥಾರ್ಥದೊಳು । ಸನ್ಮಾರ್ಗವನವರಿಗೆ ತೋರುತಿದ್ದ ॥ 19

ಅದಕಾಗಿ ನೀವೆಲ್ಲ ಏಕಾಗ್ರಮನ । ಮಾಡಿ ಮಾಡಿರಿ ಸಚ್ಚರಿತದಾವರ್ತನ ।
ಅದೇ ಈ ಗುರುಕೃಪಾಸಾಧನ । ಚರಿತ್ರ ಪಾವನ ಸಾಯಿಯದು ॥ 20

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕಥನ । ಒಬ್ಬನ ಮಾಡಿ ಗುರುಪದದಲಿ ಸ್ಥಾಪನ ।
ಅಕ್ಕಲಕೋಟಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಗುರುತನ । ಕೊಟ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೊಬ್ಬನನು ॥ 21

ಅಕಲ್ಪಿತ ಯುಕ್ತಿಯನು ಯೋಜಿಸಿ । ಅವನ ಆತ್ಮಘಾತವನು ತಪ್ಪಿಸಿ ।
ನಡೆಯಲಿದ್ದ ದೇಹಾಂತವ ತಪ್ಪಿಸಿ । ಜೀವದಾನವನಿತ್ತರು ಕ್ಷಣದಲಿ ॥ 22

ಇನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕಥನ । ಸಾಯಿ ಯಾವಾಗ ಹೇಗೆ ಪ್ರಸನ್ನ ।
ಆಗಿ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ಅನುಗ್ರಹದಾನ । ಭಕ್ತರ ಸುಖಸಂಪನ್ನರಾಗಿಸಿ ॥ 23

ದೀಕ್ಷಾಪ್ರಕಾರವದು ಅದ್ಭುತ । ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ ಎಂತ ।
ವಿನೋದಪೂರ್ಣ ನಗೆಯಾಡುತ । ಆಗುತಿತ್ತೆಂಬದನು ಕೇಳಿ ॥ 24

ಉಪದೇಶದ ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳನು । ಇದೇ ಗ್ರಂಥದಲಿ ಹಿಂದೆ ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಅವುಗಳನು ।
ನೋಡಿ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನು । ಅಂತೆಯೇ ಮಾರ್ಗ ಉಪದೇಶಿಸುವರು ॥ 25

ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ರೋಗದ ನಿದಾನ । ಅವನಿಗೇ ಗೊತ್ತು ಮಾತ್ರೆಯದೂ ಗುಣ ।
ರೋಗಿಯೂ ತಿಳಿಯದಿಹನು ಅದನ । ಮೊದಲು ಬೆಲ್ಲವನು ಬೇಡುವನು ॥ 26

ಬೆಲ್ಲ ಸಿಹಿಯಾದರೂ ಹಿತಕರವಲ್ಲ । ರೋಗಿ ಅದ ಬೇಡಿ ಹಠಮಾಡುವನಲ್ಲ ।
ಮದ್ದಿನ ಬಟ್ಟಲನು ಮುಟ್ಟಲೊಲ್ಲ । ಕೈಮೇಲೆ ಬೆಲ್ಲ ಬೀಳದೆ ॥ 27

ರೋಗಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಸಲ್ಲದು । ಆಗ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಯುಕ್ತಿ ಯೋಜಿಸಬೇಕಾಗುವದು ।
ಮೊದಲು ಬೆಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಔಷಧ ಕುಡಿಸುವದು । ಅದರಿಂದ ನಿಜಕಾರ್ಯವ ಸಾಧಿಸುವರು ॥ 28

ಔಷಧಿಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಿಸುವರು । ಅದರಿಂದ ಸಿಹಿಯ ಪರಿಣಾಮ ತಡೆಯುವರು ।
ಔಷಧವ ಉಪಯುಕ್ತಗೊಳಿಸುವರು । ಅದೇ ರೀತಿ ಬಾಬಾರದು ॥ 29

ಈ ನಿಯಮವಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೆ । ಆಯಾ ಮನೋಧರ್ಮ, ಅಧಿಕಾರದವರಿಗೆ ।
ಸೇವೆ ಭಕ್ತನ ಪ್ರೇಮ ಹೇಗೆ । ಹಾಗೆಯೇ ಅನುಗ್ರಹದ ಉಪಕ್ರಮ ॥ 30

ಬಾಬಾರ ವಿಚಿತ್ರ ಕೃತಿ ಅದ್ಭುತ । ಯಾವಾಗ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗುತ ।
ಮತ್ತವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ನೀಡುತ । ಯಾವ ರೀತಿಯಲೆಂದು ಕೇಳಿರಿ ॥ 31

ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ । ಯಾರಿಗೂ ಅದರ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಇರದಿದ್ದಾಗ ।
ಸಹಜ ಹಾಸ್ಯ ವಿನೋದ ನಡೆದಾಗ । ಭಕ್ತ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯ ಸಾಧಿಸುವರು ॥ 32

ಗ್ರಂಥವಾಚನ ಮಾಡ ಬಯಸಿದಾಗ್ಗೆ । ಸಹಜವೆನಿಸುವದು ಭಕ್ತರ ಮನಸಿಗೆ ।
ಗ್ರಂಥವನಿತ್ತು ಬಾಬಾರ ಕೈಗೆ । ಪ್ರಸಾದವೆಂದದನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ॥ 33

ಮುಂದೆ ಆ ಗ್ರಂಥದ ವಾಚನ । ಮಾಡಲಾಗುವದು ಶ್ರೇಯ ಸಂಪಾದನೆ ।
ಶ್ರೋತೃ ವಕ್ತಾರರಿಬ್ಬರ ಪರಮಕಲ್ಯಾಣ । ಪ್ರಸಾದ ಪೂರ್ಣ ಶ್ರವಣವಿದು ॥ 34

ಕೆಲವರು ದಶಾವತಾರದ ಚಿತ್ರಗಳ । ಕೆಲವರು ದಶಾವತಾರದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ।
ಕೆಲವರು ಗೀತೆಯಂಥ ಪವಿತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳ । ಚರಿತ್ರೆಗಳನೂ ಅರ್ಪಿಸುತಿದ್ದರು ॥ 35

ದಾಸಗಣೂ ಅವರ ಸಂತಲೀಲಾಮೃತ । ಭಕ್ತಲೀಲಾಮೃತವನು ಅರ್ಪಿಸುತ ।
ಕೆಲವರು ವಿವೇಕ ಸಿಂಧು ಗ್ರಂಥ । ಬಾಬಾ ಕೊಡುವರವುಗಳ ಶಾಮನಿಗೆ ॥ 36

ಎನ್ನುವರು ಶಾಮಾ ಈ ಪುಸ್ತಕ ನಿನ್ನದು । ಇದನು ಮನೆಯಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಇಡು ।
ಶಾಮನು ಆಜ್ಞೆಯ ಶಿರಸಾವಹಿಸುವದು । ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಡುವರು ॥ 37

ಭಕ್ತರು ಮನದಲೆಂದುಕೊಂಡು । ಗ್ರಂಥಗಳ ತರುವರು ಕೊಂಡು ।
ಇದನು ಬಾಬಾ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು । ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದವೆಂದದನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆಯುವದು ॥ 38

ಬಾಬಾರು ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವದವರಿದ್ದರೂ । ಇದನು ಮಾಡಲೂ ಧೈರ್ಯವಿರದವರು ।
ಮಾಧವರಾಯರನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವರು । ಅವರನ್ನೇ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವರು ॥39

ಸಮಯ ನೋಡಿ ಬಾಬಾರ ಕೈಯೊಳಗೆ । ಅವರಿಂದಲೇ ಗ್ರಂಥ ಕೊಡಿಸಿದಾಗ್ಯೆ ।
ಗ್ರಂಥದ ಮಹತಿ ತಿಳಿದಿರುವದು ಬಾಬಾಗೆ । ಅಂತೆಯೇ ಭಕ್ತರ ಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡಾ ॥ 40

ಭಕ್ತ ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಂಥ ಕೊಡಬೇಕು । ಬಾಬಾ ಅದನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನೋಡಬೇಕು ।
ಭಕ್ತ ಮುಂದೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಬೇಕು । ಅದನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆಯಲು ॥ 41

ಆದರೆ ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡರು । ಅದನು ಮಾಧವರಾಯರ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವರು ।
ಶಾಮಾ ಸದ್ಯ ಇದನಿಟ್ಟರು । ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರಲಿದು ॥ 42

ಶಾಮನು ಕೇಳುವನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗೇ । ಇವರು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಆತುರರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ್ಯೆ ।
ಅವರದು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ । ಎನುಲವರು ಇರಲಿ ನಿನ್ನೊಡನದು ಸದ್ಯ ॥ 43

ಒಮ್ಮೆ ಭಕ್ತ ಮಹಾಜನಿಯವರು । ಭಾಗವತವಾಚನದಿ ಅಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳವರು ।
ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರತಿಯ ತಂದರು । ಶಿರಡಿಗೆ ಬಾಬಾರತ್ತ ಬರುವಾಗ ॥ 44

ಅವರ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಧವರಾಯರು । ಬಂದು ಓದಲು ಪುಸ್ತಕವನೆತ್ತಿದರು ।
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮಶೀದಿಗೆ ಬಂದರು । ಬಾಬಾ ಸಹಜವಾಗಿ ಕೇಳಿದರು ॥ 45

ಶ್ಯಾಮಾ ಈ ಪುಸ್ತಕವೆಂಥದು । ಶಾಮ ಹೇಳಿದ ಇದು ಭಾಗವತವೆಂದು ।
ಬಾಬಾ ಅದನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು । ನೋಡಿ ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟರು ॥ 46

ಇದೇ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು । ಇದೇ ನಾಥ ಭಾಗವತದ್ದು ।
ಬಾಬಾರ ಕರಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪ್ರಸಾದವಾದದ್ದು । ಮಹಾಜನಿಯವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಇತ್ತು ॥47

ಈ ಗ್ರಂಥ ನನ್ನದಿರದು । ಕಾಕಾ ಮಹಾಜನಿಯವರ ಪುಸ್ತಕವಿದು ।
ಸುಮ್ಮನೇ ಓದಬೇಕೆನಿಸಿತೆಂದು । ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾತಿನಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು ॥ 48

ಆದರೂ ಬಾಬಾ ಎಂದರವನಿಗೆ । ನಾನಿದನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ್ಯೆ ।
ಇಟ್ಟಿರು ಇದನು ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗೆ । ಗಂಟಿನೊಳಗಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಉಪಯೋಗವಾದೀತು ॥ 49

ಕೆಲದಿನ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ । ಕಾಕಾ ಬರಲು ಶಿರಡಿಗೆಂತೆ ।
ಜೊತೆಗೆ ಭಾಗವತವ ಮತ್ತೆ । ತಂದು ಸಾಯಿ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟರು ॥ 50

ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟರು । ಮನಸಿಟ್ಟು ಓದಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ।
ಮತ್ತೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯಿತ್ತರು । ನಿಮ್ಮ ಮನಃಶಾಂತಿಗದು ಬೇಕಾದೀತು ॥ 51

'ಇದೇ ನಿಮಗುಪಯೋಗವಾಗುವದು । ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡದಿರು ಇದು' ।
ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ನುಡಿದು । ಆಗ ಕಾಕಾ ಸಪ್ರೇಮ ವಂದಿಸಿದರು ॥ 52

ಬಾಬಾ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತರು । ಪದಾರ್ಥ ಮಾತ್ರಗಳಲಿ ಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಕಾಮರು ।
ಭಾಗವತ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಆಚರಿಸುವವರು । ಎಂದಾಗ ಇದರ ಸಂಗ್ರಹವೇತಕ್ಕೆ ॥ 53

ಯಾರು ತಿಳಿಯರುವವರು ಬಾಬಾರ ಮನ । ಆದರೂ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಮೇಲನ ।
ವ್ಯವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತಿ ಪಾವನ । ಶ್ರವಣ ಸಾಧನ ನಿಜ ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 54

ಶಿರಡಿ ಈಗ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನ । ದೇಶ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಾಬಾರ ಭಕ್ತ ಜನ ।
ಆಗಾಗ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಜ್ಞಾನ । ಸತ್ರವನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವರು ॥ 55

ಆಗ ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು । ಶಾಮ ಇವುಗಳ ತೋರಿಸುವ ತೆಗೆದು ।
ತಾವಾಗ ನಿಧಾಮಕೆ ತೆರಳಿದ್ದು । ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗುಳಿಯುವವು ॥ 56

ಹೀಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪರಮಪಾವನ । ಶಿರಡಿಯಲೇ ಇರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಅನ್ಯ ಸ್ಥಾನ ।
ಓದಿದಾಗ ಭಕ್ತರಿಗಾಗುವದು ಸ್ಮರಣ । ಇದೇ ಸಂಗ್ರಹಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು ॥ 57

ಇರಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಅಥವಾ ಭಾಗವತ । ಪರಮಾರ್ಥವಿಷಯದ ಯಾವದೇ ಗ್ರಂಥ ।
ಓದಿದಾಗ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳ ಚರಿತ । ಸಾಯಿಯೇ ಕಾಣುವರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ॥ 58

ಎನಿಸುವದು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಎಲ್ಲ ವಿಭೂತಿಗಳು । ಸಾಯಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ನಿಂತಿರಲು ।
ಶ್ರೋತೃಗಳು ವಕ್ತಾರರು ನಿತ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿರಲು । ಎದುರಿನಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಸಾಯಿಯದು ॥ 59

ಗ್ರಂಥವ ಗುರುವಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದಾಗ । ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನವಿತ್ತಾಗ ।
ಆದರಲ್ಲಿಯೇ ದಾತರ ಕಲ್ಯಾಣವಿರುವಾಗ । ಈ ಅರ್ಥದ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣವಿರುವದು ॥ 60

ಬಾಬಾ ಶ್ಯಾಮನ ಇದಕೆ ನಿಯೋಜಿಸಿದ್ದು । ಅಲ್ಪ ಪ್ರಯೋಜನವಲ್ಲ ಇದು ।
ನೀನು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕೊಂಡೊಯ್ದು । ದಪ್ತರದಲಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ॥ 61

ಶಾಮನಿದ್ದ ನಿಃಸೀಮ ಭಕ್ತನು ಹೇಗೆ । ಅಂತೆಯೇ ಅವನ ಮೇಲೆ ಮಮತೆ ಬಾಬಾರಿಗೆ ।
ಒಂದು ನಿಯಮವನು ಹಚ್ಚಬೇಕು ಅವನಿಗೆ । ಎಂಬಿಚ್ಛೆ ಬಾಬಾರಿಗಿದ್ದಿತು ॥ 62

ಅವರೇನು ಮಾಡಿದರು ನೋಡಿ ಆಗ್ಯೆ । ಇಚ್ಛೆ ಇರದಿದ್ದರೂ ಶಾಮನಿಗೆ ।
ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ ಅವನಿಗೆ । ಅನುಗ್ರಹ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಕೇಳಿ ॥ 63

ಒಂದು ದಿನ ಮಶೀದಿಗೆ । ರಾಮದಾಸಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದನವನಿಗೆ ।
ನಿತ್ಯನೇಮವನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೀಗೆ । ತಪ್ಪದೇ ರಾಮಾಯಣವನೋದುವದು ॥ 64

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುಖ ಮಾರ್ಜನ । ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯೆ ಭಸ್ಮಚರ್ಚನ ।
ಕ್ಯಾವಿ ವಸ್ತ್ರಪರಿಧಾನ । ಮಾಡಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತಿದ್ದ ॥ 65

ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮದ ಆವರ್ತನ । ಆಮೇಲೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ರಾಮಾಯಣ ।
ಪಾರಾಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಾರಾಯಣ । ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುತಿದ್ದ ॥ 66

ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು । ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ ಯೋಗ ಒದಗಲು ।
ಬಂದಿತು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಮನದೊಳು । ಏನೆಂಬದನು ತಾವು ಕೇಳಬೇಕು ॥ 67

ಮಾಧವರಾಯರ ಸೇವೆ ಫಲಿಸಿತು । ಇವನಿಗೊಂದು ನಿಯಮವ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟು ।
ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಸಾದವಿತ್ತು । ಸಂಸಾರದಿ ವಿಶ್ರಾಮ ದೊರೆಯಬೇಕು ॥ 68

ಹೀಗೆ ಬಾಬಾರ ಮನಸಿನಲಿ ಬಂದು । ಆ ರಾಮದಾಸಿಯನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ।
ಎಂದರು, "ಬಹಳೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಡಿಯುತಿರುವದು । ಕರುಳೇ ಕಿತ್ತಿ ಬರುವಂತಿದೆ ॥ 69

ಈ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಡಿತ ನಿಲ್ಲದು । ಹೋಗಿ ಸೋನಾಮುಖಿಯ ತಂದು ।
ಒಂದಿಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು । ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದು ನಿಲ್ಲದು" ॥ 70

ಪಾಪದ ಆ ಬಾವಾರ್ಥಿ ರಾಮದಾಸಿ । ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲೊಂದು ಗುರುತನಿರಿಸಿ ।
ಪೇಟೆಗೆ ಹೋದ ಧಾವಿಸಿ । ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯ ಪಾಲಿಸಿ ॥ 71

ರಾಮದಾಸ ಹೋದ ಕೆಳಗಿಳಿದು । ಬಾಬಾ ಇತ್ತ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದು ।
ಕೂಡಲೇ ಆಸನದ ಮೇಲಿಂದ ಎದ್ದು । ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರು ॥ 72

ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಇದ್ದು । ಅದರಲಿ ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮದ ಪುಸ್ತಕವಿದ್ದು ।
ಅದನು ಬಾಬಾ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು । ಸ್ವಸ್ಥಾನಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದರು ॥ 73

"ಶಾಮಾ ಈ ಪುಸ್ತಕವ ನೋಡು । ಬಹಳ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಕವಿರುವದು ।
ಅದಕ್ಕೇ ನಿನಗೆ ಕೊಡುತಿರುವದು । ನೀನಿದನು ಓದಿ ನೋಡಬೇಕು ॥ 74

ಒಮ್ಮೆ ನನಗೆ ನೋವು ಶುರುವಾಯಿತು । ಎದೆ ಡವ ಡವ ಬಡದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು ।
ಜೀವ ಒದ್ದಾಡತೊಡಗಿತು । ಪ್ರಸಂಗ ಕಠಿಣವೆನಿಸಿತು ॥ 75

ಅಂಥ ಆ ಪ್ರಸಂಗದೊಳಗೆ । ಏನು ಹೇಳಲಿ ಶಾಮಾ ನಿನಗೆ ।
ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದಾಗೇ । ಅಂದು ಈ ಜೀವ ಉಳಿಯಿತು ॥ 76

ಕ್ಷಣದೊಳು ನೆಮ್ಮದಿ ಎನಿಸತೊಡಗಿತು । ತತ್ಕಾಲ ನೋವು ನಿಂತು ಹೋಯಿತು ।
ಅಲ್ಲಾನೇ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿಳಿದಂತಾಯಿತು । ಇದರಿಂದ ಅಂದು ನಾ ಬದುಕಿದೆ ॥ 77

ಅದಕೇ ಶಾಮಾ ಇದನು ಒಯ್ದಿರು । ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಓದುತ್ತಿರು ।
ದಿನಾಲೂ ಒಂದೊಂದೇ ಅಕ್ಷರವಾದರೂ । ಆನಂದದಾಯಕವಾಗುವದದು ॥ 78

.ಶಾಮಾ ಎಂದ "ನಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೆನು । ರಾಮದಾಸ ನನಗೆ ಬಯ್ಯುವನು ।
ಅವನಿಲ್ಲದಾಗ ನಾನೇ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನು । ಮಾಡಿದೆನೆಂದೆನುವನು ॥ 79

ಹುಚ್ಚನಂತಿರುವನವ ಮೊದಲಿಗೇ । ತಲೆ ತಿರುಕನವ ಸಿಟ್ಟಿನವನಿರುವಾಗ್ಯೆ ।
ಸುಮ್ಮನೇ ಬೇಡ ಈ ಕಟಿಕಟಿ ನನಗೆ । ಯಾತಕ್ಕೆ ಬೇಕಿ ಉಸಾಬರಿ ॥ 80

ಅಲ್ಲದೇ ಸಂಸ್ಕೃತ ಬರೆದಿದೆ ಪುಸ್ತಕದೊಳು । ನನ್ನ ಭಾಷೆ ಕಾಡುಹಳ್ಳಿಯದಿರಲು ।
ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳಿಗೂ ಬಾಯಿ ಹೊರಳದಿರಲು । ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಚ್ಚಾರಬಾರದು ॥ 81

ನೋಡಿ ಈ ಬಾಬಾರ ಕೆಲಸವನೆಲ್ಲ । ಬಾಬಾ ಹಚ್ಚಬೇಕನುವರು ಜಗಳ ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಶಾಮಾನ ಬಗೆಗಿದ್ದ ವಾತ್ಸಲ್ಯ । ಎಷ್ಟೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ॥ 82

"ನನ್ನ ಶಾಮಾ ಹುಚ್ಚನಿರಬಹುದು । ಆದರೆ ನನಗವನ ಬಗ್ಗೆ ಮಮತೆ ಇರುವದು ।
ಒಂದು ತರಹದ ಲೋಭವೆನಿಸುವದು । ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕಳಕಳಿ ನನಗೆ ॥ 83

ಈ ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮದ ಮಾಲೆಯನು । ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವೆನು ।
ಭವದುಃಖದಿಂದವನ ದೂರ ಮಾಡುವೆನು । ನುಡಿಗೆ ರೂಢಿಯ ಕೆಡವುವೆನು ॥ 84

ನಾಮವು ಪಾಪದ ಪರ್ವತವ ಒಡೆಯುವದು । ನಾಮವು ದೇಹದ ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸುವದು ।
ನಾಮವು ಸಮೂಲ ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವದು । ದುರ್ವಾಸನೆಯ ಬೇರುಗಳ ॥ 85

ನಾಮವು ಕಾಲದ ಕತ್ತು ಮುರಿಯುವದು । ಜನ್ಮಮರಣದ ಹರತಾಟ ತಪ್ಪಿಸುವದು ।
ಇಂಥ ಈ ಸಹಸ್ರನಾಮದ್ದು । ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ಸವಿ ಹತ್ತಬೇಕಾಗಿದೆ ॥ 86

ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕನಾಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೊಳ್ಳೆಯದು । ಅಪ್ರಯತ್ನದಿಂದದು ಬಂದರೂ ಅಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟದು ।
ಸಹಜ ಮುಖದಲಿ ಬಂದರೂ ಅದು । ಪ್ರಭಾವವ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುವದು ॥ 87

ನಾಮಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾದುದನ । ಅಂತಃಶುದ್ಧಿಗೆ ಕಾಣೆ ಸಾಧನ ।
ನಾಮವು ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಭೂಷಣ । ನಾಮವು ಪೋಷಣೆ ಪರಮಾರ್ಥತೆ ॥ 88

ನಾಮ ಜಪಕೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಸ್ನಾನ । ನಾಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ವಿಧಿ ವಿಧಾನ ।
ನಾಮದಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪ ಕ್ಷಾಲನ । ನಾಮ ಪಾವನ ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 89

ಅಖಂಡ ನನ್ನ ನಾಮದಿಂದ । ಪಾರುಗಾಣುವದು ಭವವ ।
ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಬೇರೆ ಸಾಧನದ । ಮೋಕ್ಷವೇ ಕೈಗೆಟಕುವದು ॥ 90

ನನ್ನ ನಾಮದ ಆವರ್ತನೆ ಮಾಡುವವನಿಗೆ । ಅವನ ಪಾಪದ ಹೋಮ ಆದ ಹಾಗೆ ।
ಗುಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಗುಣಿ ಅವ ನನಗೆ । ಮನ್ನಾಮ ಜಪ ಮಾಡುವವನಿಗೆ" ॥ 91

ಹೀಗೆ ಬಾಬಾರ ಮನೋಗತವಿದ್ದು । ಅದರಂತೆ ನಡತೆ ಅವರದು ।
ಶಾಮನೆನುತಿದ್ದರೂ ಬೇಡವೆಂದು । ಬಾಬಾ ಅವನ ಜೇಬಿನೊಳಗದನು ತುರುಕಿದರು ॥92

ಹಿರಿಯರ ಪುಣ್ಯದ ಬಲ । ಅದರಿಂದ ಸಾಯಿ ಕೃಪೆಯ ಫಲ ।
ಇಂಥ ಈ ಸಹಸ್ರನಾಮ ನಿರ್ಮಲ । ಪ್ರಪಂಚದ ತಳಮಳ ನಿವಾರಿಸುವದು ॥ 93

ಇತರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ವಿಧಿ ಇರುವದು । ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದಾಗ ನಾಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ।
ಅದಕೆ ಅನಧ್ಯಾಯ ಪ್ರದೋಷಗಳ ಬಾಧೆ ಇರದು । ಇದಕಿಂತ ಸರಳ ಉಪಾಸನೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥94

ನಾಥರಾದರೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗೇ । ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ನೆರೆಮನೆಯವಗೆ ।
ಈ ಸಹಸ್ರನಾಮವನೇ ಕಟ್ಟಿ ತಲೆಗೆ । ಪರಮಾರ್ಥದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದರು ॥ 95

ನಾಥರ ಮನೆಯಲಿ ನಡೆಯುತಿತ್ತು ನಿತ್ಯ ಪುರಾಣ । ನೆರೆಮನೆಯಲಿ ವಾಸಿಸುವನ ಜಾತಿಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ।
ಆದರೂ ಇರುತಿದ್ದ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾವಿಹೀನ । ದುರಾಚರಣಗಳಲಿ ನಿಮಗ್ನ ॥ 96

ಎಂದೂ ಮಾಡನು ಪುರಾಣಶ್ರವಣ । ವಾಡೆಯಲಿ ಕಾಲನಿಡನು ಆ ದುರ್ಜನ ।
ನಾಥರಾಗಿ ಕರುಣಾಪೂರ್ಣ । ಅವನನ್ನು ಕರೆದರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ॥ 97

ಇದ್ದು ಉಚ್ಚವರ್ಣದಿ ಜನ್ಮ । ನೋಡಿ ವ್ಯರ್ಥ ಕಳೆಯುತಿರುವದನ ।
ಹೇಗೆ ಈತ ಹೊಂದುವನು ಉಪರಮ । ನಾಥರಲಿ ಕೃಪೆ ಜನಿಸಿತವನ ಬಗ್ಗೆ ॥ 98

ಆದರೆ ಅವನು ಒಲ್ಲೆನುತಿದ್ದಾಗೆ । ಸಹ್ರನಾಮದ ದೀಕ್ಷೆ ಇತ್ತರವನಿಗೆ ।
ಒಂದೊಂದೇ ಶ್ಲೋಕವ ಕಲಿಸುತಿರುವಾಗ್ಯೆ । ನಿಜೋದ್ಧಾರವನು ಪಡೆದನು ॥ 99

ಈ ಸಹಸ್ರನಾಮದ ಪಾಠ । ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗವಿದು ಸಗಟ ।
ಪರಂಪರಾಗತ ಈ ಪರಿಪಾಠ । ಅದರಿಂದ ಈ ಪರದಾಟ ಬಾಬಾರದು ॥ 100

ಅಷ್ಟರಲಿ ರಾಮದಾಸ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಬಂದ । ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೋನಾಮುಖಿ ಔಷಧ ।
ಅಣ್ಣಾ ನಿಂತಿದ್ದನಲ್ಲಿ ಆಗಿ ತುಂಟ ನಾರದ । ಸಾದ್ಯಂತ ವೃತ್ತಾಂತವ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟ ॥ 101

ಮೊದಲೇ ರಾಮದಾಸನ ತಲೆತಿರುಕ ಸ್ವಭಾವಕೆ । ಈ ನಾರದನದು ಬೇರೆ ಮದ್ಯಸ್ತಿಕೆ ।
ಆಗ ಆದ ಪ್ರಸಂಗದ ಮೋಜು ಕೇಳಬೇಕೆ । ಅದನಾರು ಬಣ್ಣಿಸಬಲ್ಲರು ॥ 102

ರಾಮದಾಸನು ವಿಕಲ್ಪದ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಮೊದಲಿಗೆ । ಮಾಧವರಾಯರ ಬಗೆಗೆ ಸಂಶಯಮನದೊಳಗೆ ।
ಎಂದ ಬಾಬಾರ ನಡುವೆ ಮಾಡಿ ಹೀಗೆ । ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಅಪಹರಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವೆ ॥ 103

ಸೋನಾಮುಖಿಯ ಸುದ್ದಿ ಮರೆತ । ತಿರುಗಿದ ಮಾಧವರಾಯರತ್ತ ।
ಅನಿವಾರ ಕ್ರೋಧದಿಂದಾತ । ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕೂಗಾಡಿದ ॥ 104

ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿನ ಸೋಗು ತೋರಿಸಿ ಹೀಗೆ । ನೀನೇ ಮಾಡಲು ಹಚ್ಚಿದೆ ಬಾಬಾರಿಗೆ ।
ಇದೊಂದೂ ನಡೆಯದು ನನ್ನೆದುರಿಗೆ । ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರುವೆಯಾ ॥ 105

ಹೆಸರು ರಾಮದಾಸನೆನಗೆ ಗಟ್ಟಿಗನಾನಿರುವದು । ಸುಮ್ಮನೇ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕವ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು ।
ನಿನ್ನೆದುರು ತಲೆ ಒಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ ನೋಡು । ರಕ್ತದ ಕಾಲುವೆಯನೇ ಹರಿಸುವೆ ॥ 106

ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು । ಅದಕೆ ನೀನೇ ಹೂಡಿರುವೆ ಈ ಆಟವನು ।
ಬಾಬಾರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲವನು । ಅಮಾಯಕನಂತಿರಬೇಕೆನುವೆ ॥ 107

ಮಾಧವರಾಯರು ತಿಳಿಸಿದರು ಪರಿಪರಿಯಲಿ । ಆದರೂ ರಾಮದಾಸನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಎಲ್ಲಿ ।
ಆಗ ಮಾಧವರಾಯರು ಸೌಮ್ಯ ವೃತ್ತಿಯಲಿ । ಏನೆಂದರು ಅದ ಕೇಳಿ ॥ 108

ನಾ ಕಪಟ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ನನ್ನ ತಲೆಗೆ । ಕಟ್ಟ ಬೇಡಯ್ಯ ಈ ಅಪವಾದ ಸುಮ್ಮಗೇ ।
ಏನು ನಿನ್ನ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗೆ । ಅದೇನೂ ಸಿಗಲಾರದಂಥ ವಸ್ತುವಲ್ಲ ॥ 109

ನಿನ್ನ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೇನು ಬಂಗಾರ ಹತ್ತಿದೆಯೇ । ಅಥವಾ ವಜ್ರ ಕೂಡ್ರಿಸಿದೆಯೇ ತಿಳಿಯೆ ।
ಬಾಬಾರ ಮಾತನ್ನೂ ನಂಬಲಾರೆಯೇ । ಧಿಃಕಾರ ನಿನ್ನ ಈ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ॥ 110

ಅವನ ಅಟ್ಟಹಾಸವನು ಕಂಡು । ಮಧುರವಚನದಿ ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ।
"ರಾಮದಾಸ ಈಗ ಆಗಿರುವುದೇನಂಥದ್ದು । ಏಕೆ ವ್ಯರ್ಥದಣಿಯುತಿರುವಿರಿ ಹೀಗೆ ॥ 111

ಈ ಹುಡುಗ ಶಾಮ ನಮ್ಮವನೆ । ಗಂಟಲು ಹರಿದುಕೊಳ್ಳುತಿರುವೆ ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನೇ ।
ಏತಕೆ ಈ ಕಷ್ಟ ಪಡುತಿರುವೆ ಸುಮ್ಮನೆ । ಜನರೆದುರು ಅಸಹ್ಯ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವೆ ॥ 112

ಜಗಳಗಂಟನೆಂಥವ ನೀನು ಹೀಗೆ । ನುಡಿಯಬಾರದೇ ನೀನು ಮಧುರವಾಗೇ ।
ಅಯ್ಯೊ ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಓದುತ್ತಿದಾಗೆ । ಇನ್ನು ಅಂತರ ಅಶುದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆಯಲ್ಲ ॥ 113

ದಿನಾಲು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ರಾಮಾಯಣ ಓದುವಿ । ಸಹಸ್ರನಾಮದ ಆವರ್ತನವ ಮಾಡುವಿ ।
ಆದರೂ ಉಚ್ಛೃಂಖಲವೃತ್ತಿಯ ಬಿಡದಿರುವಿ । ಮತ್ತೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವೆ ರಾಮದಾಸನೆಂದು ॥114

ಹೇಗಪ್ಪ ನೀ ರಾಮದಾಸ ಇಂಥವನು । ಸರ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲೂ ನೀನಿರಬೇಕು ಉದಾಸಿನನು ।
ಆದರೂ ಬಿಡದಾಗಿರುವೆ ಪುಸ್ತಕದ ಆಶೆಯನು । ಈ ಕರ್ಮಕ್ಕೇನೆನಬೇಕು ಹೇಳು ॥ 115

ರಾಮದಾಸನಿಗೆ ಮಮತೆ ಇರಬಾರದು । ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡದರಲೆಲ್ಲ ಸಮತೆ ಕಾಣುವುದು ।
ಈ ಹುಡುಗನೊಡನೆ ವಿಷಮತೆ ನಿನ್ನದು । ಕೈ ಮುಟ್ಟಿಕಾಡುತಿಹೆ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ॥ 116

ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರು । ಪುಸ್ತಕ ದೊರೆತಾವು ದುಡ್ಡಿಗೆ ನೂರು ।
ಮನುಷ್ಯ ಸಿಗಲಾರ ಕಲ್ಪಾಂತ ಬಂದರೂ । ಮನದಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು ॥ 117

ನಿನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಏನಂಥ ಮಹತಿ । ಶಾಮನಿಗೇನು ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ।
ನಾನೇ ಆ ಪುಸ್ತಕವನೆತ್ತಿ । ಕೊಟ್ಟೆನವನಿಗೆ ನಾನೇ ಅದನು ॥ 118

ಮುಖೋದ್ಗತವಾಗಿದೆ ಅದು ನಿನಗೆ । ಶಾಮನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನಿಸಿತು ಮನಸಿಗೆ ।
ಓದಲಿ, ಇಟ್ಟು ಬಿಡುವ ಆವರ್ತನವಾದಾಗ್ಯೆ। ಅದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಕಲ್ಯಾಣವಾದೀತು ॥119

ಏನು ಆ ವಾಣಿಯ ರಸಾಳತೆ । ಅಂತಃ ಕರಣ ಮತ್ತು ಮಧುರತೆ ।
ಅಂತೆಯೇ ಸ್ವಾನಂದ ಜಲದಂಥ ಶೀತಲತೆ । ಅತಿ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿರುತಿತ್ತು ॥ 120

ರಾಮದಾಸ ಮನದಲಿ ತಿಳಿದ । ಸಿಡುಕಿನಿಂದಲೇ ಮಾಧವರಾಯನಿಗೆಂದ । ಇದಕೆ
ಬದಲಾಗಿ ಪಂಚರತ್ನಗೀತೆಯನೊಂದು । ನೀಕೊಡಬೇಕೆನಗೆ ಮೊದಲೆ ಹೇಳಿಡುವೆ ॥ 121

ರಾಮದಾಸ ಇಷ್ಟು ದಾರಿಗೆ ಬಂದ । ಮಾಧವರಾಯನಿಗಾಯಿತು ಅನಂದ ।
ಹತ್ತು ಕೊಡುವೆನು ಏಕೆ ಒಂದು । ಗೀತೆಗಳ ಕೊಡುವೆ ನಿನಗೆ ಬದಲಿಗೆ ॥ 122

ಇರಲಿ ಆಮೇಲೆ ಆ ಜಗಳ ಮುಗಿದು । ಗೀತಾಗ್ರಂಥವೇ ಜಾಮಿನಾಗಿದ್ದು ।
ಆದರೆ ಆ ದೇವಗೀತೆಯ ಗತಿಯದು । ಅಂಥವನಿಗೆ ಗೀತೆ ಏತಕೆ ॥ 123

ಸಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ರಾಮಾಯಣದ । ಪಾರಾಯಣ ಮೇಲೆ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ।
ಅಂಥವ ಸಾಯಿ ಎದುರೇ ಜಗಳಾಡಿದ । ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದುಚಿತವೇ ॥ 124

ಇದಾದರೂ ನಾ ಹೇಗೆ ಎನ್ನಲಿ । ದೋಷವನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಲಿ ।
ಈಗ ನಡೆದ ಪ್ರಕಾರವು ನಡೆಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಮಹತ್ವವು ಬಿಂಬಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ॥ 125

ಇಷ್ಟೊಂದು ಜಗಳ ಮಾಡಿದವನು । ಬಾಬಾರ ಪೀಡೆಯ ಪರಿಹರಿಸಿದನು ।
ಯಾವುದರಲಿ ತಿಳಿದು ಕಲ್ಯಾಣವನು । ಮಾಡುವ ಸಾಯಿಯ ಅಲೌಕಿಕ ಕೊಡುಗೆ ಇದು ॥ 126

ಇಷ್ಟೊಂದು ರಗಳೆ ಆಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಕೊಡುತಿತ್ತು ಮಾಧವರಾಯನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವೆಲ್ಲಿ ।
ಒಂದಕ್ಷರವೂ ಮೂಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವನ ಜಿವ್ಹೆಯಲಿ । ಅದು ಬಾಯಿ ಪಾಠವನಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 127

ಸಾಯಿನಾಥನು ಹೀಗೆ ಪ್ರೇಮಮಯಿನಿರಲು । ಪರಮಾರ್ಥದಾಟವ ಹೀಗೆ ಆಡುವ ಸಿಗನೆಲ್ಲೂ ।
ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ ಆಡಿಯಾನೆನಲೂ । ಕಲ್ಪನೆಗೂ ನಿಲುಕದು ಅವನ ಲೀಲೆ ॥ 128

ಮುಂದೆ ಶಾಮರನಿಷ್ಠೆ ಕುಳಿತು । ದೀಕ್ಷಿತ, ನರಕೆಯವರಿಂದ ಕಲಿತು ।
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಷರ ಗುರುತು । ಪುಸ್ತಕವು ಬಾಯಿಲಿ ಕುಳಿತಿತು ॥ 129

ಮಾಧವರಾಯರ ಈ ವಾದ । ಸಾಯಿ ಶುದ್ಧ ಬೋಧಾನುವಾದ ।
ಪರಮಾನಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಈ ವಿನೋದ । ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ ಸುಖದಾಯಕವು ॥ 130

ಅದರೊಡನೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ । ಅವರಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಅಲೇ ಪ್ರೀತಿ ।
ಪ್ರಸಂಗೋಪಾತ್ತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ । ತೋರಿದರ್ಹೀಗೆ ಅವಲೋಕ ॥ 131

ಒಮ್ಮೆ ಜೋಗರ ಹೆಸರಿನ ಪಾರ್ಸಲು । ಟಪಾಲಿನಿಂದ ಶಿರಡಿ ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ಬರಲು ।
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅದನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು । ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟರು ॥ 132

ಪುಸ್ತಕ ಕಂಡಾಗ ಅದಾಗಿತ್ತು ಭಾಷ್ಯ । ಲೋಕಮಾನ್ಯರ ಗೀತಾ ರಹಸ್ಯ ಬಗಲಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ।
ಆ ಭಾಷ್ಯ । ಮಶೀದಿಗೆ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದರು ॥ 133

ನಮಸ್ಕಾರಕ್ಕೆಂದು ತಲೆಬಾಗಿಸಿದಾಗ । ಈ ಪಾರ್ಸಲು ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಬಾಬಾರ ಚರಣದಲಿ ಆಗ ।
ಬಾಬಾ ಕೇಳಿದರು ಅದ ನೋಡಿದಾಗ । ಇದು ಏನು ಎಂಥದು ಎಂದು ॥ 134

ಪಾರ್ಸಲು ಅವರೆದುರು ಒಡೆದು । ಹೇಳಿದರು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿರುವೆದೆಂದು ।
ಗ್ರಂಥದ ಸಹಿತವಾಗಿ ಬಾಬಾರ ಕೈಗೀಯಲದು । ಬಾಬಾತೆಗೆದದನು ನೋಡಿದರು ॥135

ಗ್ರಂಥವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೈಯೊಳಗೆ । ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದರದರ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಕೂಡಲೇ ।
ಕೈಹಾಕಿ ಜೇಬಿನೊಳಗೆ । ರೂಪಾಯಿಯೊಂದನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟರದರ ಮೇಲೆ ॥ 136

ಬಳಿಕ ಆ ಗ್ರಂಥವನು ರೂಪಾಯಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ । ಹಾಕಿದರು ಜೋಗರ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ।
ಎಂದರು ಇದನು ಸಾದ್ಯಂತ ಓದಿದಲ್ಲಿ । ಕಲ್ಯಾಣ ಪ್ರದವಾಗುವುದು ॥ 137

ಹೀಗೆ ಬಾಬಾರ ಅನುಗ್ರಹದ ಕಥೆಗಳನಿ । ವರ್ಣಿಸಬಹುದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ।
ಗ್ರಂಥ ವಿಸ್ತಾರದತ್ತ ಲಕ್ಷಗೊಟ್ಟು । ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ ॥ 138

ದಾದಾಸಾಹೇಬ ಖಾಪರ್ಡೆ ಎಂಬುವರು । ಒಮ್ಮೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರು ।
ಸಹಪರಿವಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತರು । ಬಾಬಾರ ಪ್ರೇಮದಲಿ ತೊಡಗಿ ॥ 139

ಖಾಪರ್ಡೆಯವರಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗ್ರಹಸ್ಥ । ಅತಿ ವಿದ್ಯಾನರವರದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಸ್ಥ ।
ಆದರೂ ಬಾಬಾರೆದುರು ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಲ್ಲುತ । ಚರಣದಲಿ ಶಿರವ ಬಾಗಿಸುತಿದ್ದರು ॥ 140

ಆಂಗ್ಲ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತರು । ಧಾರಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರ್ತಿಮಂತರು ।
ವಕ್ತೃತ್ವದಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮೀರಿಸುವರು । ಬಾಬಾರೆದುರು ಎಂದೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡರು ॥ 141

ಬಾಬಾರಿಗೆ ಭಕ್ತರು ಅಸಂಖ್ಯಾತ । ಆದರೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಮೂಕವ್ರತ ।
ಖಾಪರ್ಡೆ ನೂಲಕರ , ಬುಟ್ಟಿಯವರ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ । ಮಾತಾಡುವ ಭಕ್ತರ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ॥142

ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಬಾಬಾರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು । ಕೆಲವರಂತೂ ಬಾಬಾರ ಜೊತೆ ವಾದಕಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು ।
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ , ನಾಚಿಕೆ ಒಂದೂ ಹಿಡಿಯರು । ಆದರೆ ಈ ಮೂವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೂಕವ್ರತ ॥ 143

ಮಾತಾಡುವದಂತೂ ಇರಲಿದೂರದಲಿ । ಬಾಬಾರೆದುರು ಎತ್ತರು ತಲೆ ।
ಅವರ್ಣನೀಯ ನಮ್ರತೆ ಇರುವಲ್ಲೆ । ಶ್ರವಣ ಶಾಲಿನತೆಯೂ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ॥ 144

ವಿಧ್ಯಾರಣ್ಯರ ಪಂಚದಶಿಯನ್ನು । ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವಂಥ ವಿದ್ವತ್ತೆಯನು ।
ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ದಾದಾ ಸಾಹೇಬರು ಮೂಕವೃತ್ತಿಯನ್ನು । ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮಶೀದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ॥ 145

ಶಬ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮದ ತೇಜವು ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ । ನಿಃಸ್ತೇಜವದು ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮದೆದುರು ।
ಸತೇಜ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಸಾಯಿಯವರು । ವಿದ್ವತ್ತೆ ತಲೆಬಾಗಬೇಕು ॥ 146

ಅವರಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು । ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಏಳು ತಿಂಗಳು ।
ದಿನದಿನಕೆ ಇಬ್ಬರೊಳು । ಅತಿ ಉಲ್ಲಾಸ ಬೆಳೆಯಿತು ॥ 147

ಅವರ ಪತ್ನಿ ಬಲು ನಿಷ್ಠಾವಂತಳು । ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳು ।
ನಿತ್ಯವೂ ಸಾಯಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ತರುವಳು । ಮಶೀದಿಗೆ ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ॥ 148

ನೈವೇದ್ಯ ಗ್ರಹಣವಾಗದವರೆಗೆ । ಉಪೋಷಣ ಆ ಅಬಲೆಗೆ ।
ಮಹಾರಾಜರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ·। ಅವಳು ಊಟ ಮಾಡುವಳು ॥ 149

ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತು ಒಂದು ಸಲ । ಬಾಬಾ ಪರಮ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ।
ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಕಂಡು ಅಚಲ । ಸೋಜಿಗ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿದರು ॥ 150

ಅನೇಕರದು ಅನೇಕ ಪರಿ । ಬಾಬಾರದು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆಯೇ ದಾರಿ ।
ನಗುತ ಹಾಸ್ಯ ವಿನೋದ ತೋರಿ । ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅನುಗ್ರಹ ನೀಡುವರು ॥ 151

ಒಮ್ಮೆ ಸಜ್ಜಿಗೆ ಶಿರಾ ಪುರಿಗಳು । ಅನ್ನ ತೊವ್ವೆ ಪಾಯಸಗಳು ।
ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಕೋಸಂಬ್ರಿಗಳು । ತಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ತಂದಿಟ್ಟಳು ॥ 152

ಹೀಗೆ ತಟ್ಟೆ ಬರುತಲೇ । ಬಾಬಾ ಅತಿ ಉತ್ಕಂಠೆ ತೋರುತಲೇ ।
ಕಫನಿಯ ತೋಳುಗಳ ಏರಿಸಿ ಮೇಲೆ ಆಸನದಿಂದೆದ್ದಾಗ ॥ 153

ಭೋಜನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತರು । ತಟ್ಟೆಯ ಮುಂದಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡರು ।
ಅನ್ನ ಸೇವನೆಗೆ ತೊಡಗಿದರು । ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿದನ್ನು ಸರಿಸಿ ॥ 154

ಬಹಳಷ್ಟು ಇತರ ನೈವೇದ್ಯಗಳು ಬರುವವು । ಇದಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವಂಥವು ।
ಅವು ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದು ಉಳಿದಿರುವವು । ಇದರ ಮೇಲೆಯೇ ಇಷ್ಟು ಲೋಭವೇಕೆ ॥155

ಇದೇನೋ ಪ್ರಪಂಚದ ಹೊರಲೇ ಇರುವ ಹಾಗೆ । ಮುಟ್ಟಬೇಕೇ ಅದು ಸುಂತರ ಮನಸಿಗೆ ।
ಮಾಧವರಾಯರು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ । ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು ಈ ವಿಷಮತೆ ಏಕೆಂದು ॥ 156

ಎಲ್ಲರ ತಟ್ಟೆಗಳನಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಿರಿ । ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ದೂರಸರಿಸುವಿರಿ ।
ಈ ಸ್ತ್ರೀಯ ತಟ್ಟೆ ಬಂದಾಗ ತಟ್ಟನೆ ಏಳುವಿರಿ । ಉಣತೊಡಗುವಿರಲ್ಲಾ ಇದು ಅಚ್ಚರಿ ॥ 157

ಅವಳ ಅನ್ನವೆ ಇಷ್ಟು ಸವಿಯೇ । ನಮಗಂತೂ ಬಂದಾಗ ಇದೊಂದು ಗೂಢವೇ ।
ದೇವಾ ಏನಿದು ನಿನ್ನ ಮಾಯೆ । ನಿಮಗೂ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಾ ಇರುವದೇ ॥ 158

ಬಾಬಾ ಎಂದರು ಏನು ಹೇಳಿಲಿ । ಎಂಥ ಅಪರೂಪ ಇದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ।
ಆಕಳಾಗಿದ್ದಳು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ । ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲಿ ॥159

ಮುಂದೆ ಅವಳೆಲ್ಲೋ ಕಾಣೆಯಾದಳು । ತೋಟಗಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಳು ।
ಆಮೇಲೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯರವಳಾದಳು । ಪತ್ನಿಯಾದಳು ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ॥ 160

ಬಳಿಕ ಹುಟ್ಟಿದಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳು । ಬಹುಕಾಲದ ನಂತರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಳು।
ಪ್ರೇಮದಿಂಡೆರಡು ತುತ್ತು ಇತ್ತಿರುವಳು । ಸುಖಸಂತೋಷದಲಿ ಹೋಗಗೊಡು ॥161

ಹೀಗೆಂದು ಯಥೇಷ್ಟ ಉಂಡರು । ಕೈಮುಖಗಳ ತೊಳೆದರು ।
ಸಹಜ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತೇಗಿದರು । ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುಳಿತರು ॥ 162

ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಆಮೇಲೆ ಮಾಡಿನಮನ । ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದಳು ಸಾಯಿ ಚರಣಸಂವಾಹನ ।
ಬಾಬಾ ಸಾಧಿಸಿ ಈ ಅವಸರವನ । ಹಿತ ನುಡಿಗಳನವಳಿಗೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು ॥ 163

ಅವಳು ಕಾಲುಗಳನೊತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಯನ್ನು । ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಬಾಒತ್ತತೊಡಗಿದರದನು ।
ನೋಡಿ ದೇವ ಭಕ್ತರುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸೇವೆಯನು । ಶಾಮ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ನುಡಿದನು ॥ 164

ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ದೇವಾ ಕಾರ್ಯ। ಎಂಥ ಮೋಜಿನದ್ದು ಈ ದೃಶ್ಯ ।
ನೋಡಿ ಪರಸ್ಪರ ಆ ಭಾವನೆಯ । ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ॥ 165

ಅವಳ ಸೇವಾಭಾವವ ನೋಡಿ । ಬಾಬಾ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ಅಂತರಂಗದಿ ।
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿದರು ಮುಖದಿಂದ ನುಡಿ । 'ರಾಜಾರಾಮ ರಾಜಾರಾಮ' ಎಂದು ॥ 166

ಹೀಗೆ ಎನುತಿರು ಸತತ । ತಾಯೀ ಅದರಿಂದ ಸಫಲವಾಗುವುದು ನಿನ್ನ ಜೀವಿತ ।
ಶಾಂತವಾಗುವುದು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತ । ಅಪರಿಮಿತ ಹಿತ ಲಭಿಸುವುದು ॥ 167

ಏನು ವಚನದ ಪ್ರಭಾವ । ಹೃದಯಾಂತರಾಳವನು ಹೊಗುವ ।
ವಚನಗಳಿಂದಲೇ ಶಕ್ತಿ ಪಾತವ । ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲಿ ಮಾಡುವವರು ॥ 168

ಹೀಗೆ ಕೃಪಾವಂತ ಸಾಯಿನಾಥ । ಪ್ರಣತಪಾಲನವ ಸಮರ್ಥ ।
ಪೂರೈಸುವನು ಭಕ್ತ ಮನೋರಥ । ಅವರ ನಿಜಹಿತವ ಸಾಧಿಸುವ ॥ 169

ಅತ್ಯಂತ ಹಿತ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ । ಅತ್ಯಂತ ಲೀನತೆ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಪ್ರತಿ ।
ಅದಕೆ ಮಾಡುತಿರುವೆ ವಿನಂತಿ । ನಾ ಹೇಳುವದನು ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ ॥ 170

ಬೆಲ್ಲದ ಸವಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿದ್ದು । ಇರುವೆ ಗೋಣು ಮುರಿದರು ಬಿಡದು ।
ಹಾಗೇ ಸಾಯಿ ಚರಣಗಳ ಹಿಡಿದು । ಆ ಕೃಪಾವಂತನ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಿರಿ ॥ 171

ಗುರು ಭಕ್ತ ಅಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ । ಏಕಾಂಗರವರು ರೀತಿ ಬೇರೆ ।
ಇಬ್ಬರ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ । ಆ ಕರ್ತನ ಅಭಿಮಾನ ಅಳಿಯುವದು ॥ 172

ಒಬ್ಬರ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲ ಒಬ್ಬರು । ಹಸಿಬಿಸಿ ಶಿಷ್ಯಗೆ ಹಸಿಬಿಸಿ ಗುರು ।
ಯಾವನಿಗಿರುವ ಪಕ್ವ ಗುರು । ದ್ವೈತದೊಡನವಗೆ ಮಾತಿಲ್ಲ ॥ 173

ಗುರುವಿರುವನೊಂದು ಊರಲ್ಲಿ । ಶಿಷ್ಯನಿರುವ ಬೇರೆ ಊರಲ್ಲಿ ।
ಯಾರು ತಿಳಿಯುವರು ಈ ರೀತಿಯಲಿ । ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತೋರಿಕೆಯವರೆಲ್ಲ ॥ 3174

ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಇಬ್ಬರೆಂಬುವುದು । ಬೇರೆತನವೆಂಬದೆಲ್ಲಿರುವದು ।
ಒಬ್ಬರನಗಲಿ ಒಬ್ಬನಿರುವುದು । ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ದಂತನನ್ಯರವರು ॥ 175

ಅಂತರವಿಲ್ಲ ಗುರು ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ । ಹೀಗೆ ವಾಸ್ತವ ನಿರಂತರದಲಿ ।
ಭಕ್ತನ ಶಿರ ಗುರುಚರಣದಲಿ । ಈ ಉಪಚಾರವೂ ಸ್ಥೂಲದ್ದೇ ॥ 176

ಭಕ್ತ ಅದ್ವೈತ ಭಜನಪರ । ಗುರುವೂ ಅದ್ವೈತ ಭಕ್ತ ಪರ ।
ಹೀಗೆ ಸಮರಸತೆ ಪರಸ್ಪರ । ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಕೇವಲ ಹೆಸರಿಗೆ ॥ 177

ಹೇಗೆ ದೊರೆತೀತು ಅನ್ನ ಆಚ್ಛಾದನ । ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರವೂ ಮಾಡದಿರಿ ಚಿಂತನ ।
ಅದೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾರಬ್ಧಾಧೀನ । ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೇ ಸಿಗುವುದು ॥ 178

ಸಂಪಾದಿಸ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ । ವ್ಯರ್ಥಶ್ರಮ ಮಾತ್ರ ಅದರಿಂದ ।
ಪರಮಾರ್ಥಸಂಪನ್ನರಾಗಿರಿ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ । ಹಗಲಿರುಳು ಚಿಂತನೆ ಇದರದಿರಲಿ ॥ 179

'ಉತ್ತಿಷ್ಠತ' ಮತ್ತು 'ಜಾಗ್ರತ' । ಎನುವಾಗ ಬಿದ್ದಿರುವಿರೇಕೆ ನಿದ್ರಿಸುತ ।
ಶೃತಿಮಾತೆ ತಾರ ಸ್ವರದಲಿ ಕೂಗುತ । ಪ್ರೇಮದಲಿ ಭಕ್ತರ ಎಚ್ಚರಿಸುತಿಹಳು ॥ 180

ಸರ್ವಾನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣಾವಾದ । ಅವಿದ್ಯಾ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ।
ಅಂಥವರು ಸಮಯಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಚ್ಚರಾಗುತ । ಗುರು ಜ್ಞಾನಾಮೃತವ ಪ್ರಾಶಿಸಬೇಕು ॥181

ಅತಿ ವಿನೀತರಾಗಿರದಕೇ । ಆಗಿರಿ ಶರಣ ಗುರು ಚರಣಕೆ ।
ಬಾಲಕರು ನಾವು ನಮಗಿಲ್ಲ ತಿಳುವಳಿಕೆ । ಅವನೊಬ್ಬನಿಗಿಹುದು ಹಿತಾಹಿತದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ॥ 182

ಸಾಹಂಕಾರ ಕಿಂಚಿದಜ್ಞ ಜೀವ । ನಿರಹಂಕಾರ ಸರ್ವಜ್ಞ ಶಿವ ।
ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಅಭೇದ ಭಾವ । ಬರಲು ಗುರುವೊಬ್ಬ ಉಪಾಯ ॥ 183

ಅವಿದ್ಯೋಪಾಧಿಯುಳ್ಳ ಆತ್ಮವು 'ಜೀವ' । ಮಾಯೋಪಾದಿ ಆತ್ಮವು 'ಶಿವ'।
ಈ ಭೇದ ಭಾವವ ಕಳೆಯುವದ ತಿಳಿದಿರುವ । ಸಮರ್ಥ ಗುರುರಾಯನೊಬ್ಬನು ॥ 184

ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಗಳಿಗಾಧೀನ ಮನ । ಮಾಡಿರದನು ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ಸಮರ್ಪಣ ಯ
ಬಳಕಲ್ಲಿಂದ ಸಿಗುವ ಸ್ಫುರಣ । ಅದರ ಅಹಂ ತನ ಅವನಿಗೆ ॥ 185

ಅಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಗಳನ । ಮಾಡಿರಿ ಸಾಯಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣ ।
ಆಮೇಲೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ । ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕು ॥ 186

ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ ಸಾಯಿಯದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ । ಎಲ್ಲ ಭಾರವ ಹಾಕಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ।
ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕು ನಿರಭಿಮಾನದಲೆ । ಅವಿಕಲ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆಯುವಿರಿ ॥ 187

ಆದರೂ ಅಂದೀರಿ ನಾನಿದನು ಮಾಡುವೆನು । ಹಿಡಿದಿರಿ ಅತ್ಯಲ್ಪವಾದರೂ ಅಭಿಮಾನವನು।
ತತ್ಕಾಲದಲೇ ಕಾಣುವಿರದರ ಫಲವನು । ಕ್ಷಣದ ವಿಲಂಬವೂ ಇರದಲ್ಲಿ ॥ 188

ಮಾಯಾಮೋಹಗಳ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ । ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಮಗ್ಗುಲಿಂದೀ ಮಗ್ಗುಲಿಗೆ ।
ಹೇಮಾಡನು ಮೈಮುರಿದು ಕೊಳ್ಳುತಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಹರಿಗುರು ಕೃಪೆಯನು ಪಡೆದನು ॥ 189

ಅದು ಕೇವಲ ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ । ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದೆ , ಸಾಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ।
ಅವನೇ ಕೇವಲ ನಿಜೋದ್ದೇಶದಿಂದ । ಗೌರವಿಸಿದಂತೆ ಎನಿಸುವುದು ॥ 190

ಮಾಡಲು ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರ । ಮಾಡಿ ನಿಜ ಚರಿತ್ರ, ನಿರ್ಧಾರ ।
ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹಿಡಿದವನ ಕರ । ಗ್ರಂಥ ಸವಿಸ್ತರ ಬರೆಸಿದ ॥ 191

ಅಖಂಡ ಅನುಸಂಧಾನವೆಂಬುವುದೇ ಸೂತ್ರ । ಅನನ್ಯ ಪ್ರೇಮವೇ ಪುಷ್ಪ ವಿಚಿತ್ರ ।
ಪೋಣಿಸಿ ಮಾಲೆಯ ಮನೋಹರ । ಸಾಯಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಆದರದಿ ॥ 192

ಪಡೆಯುವಾ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನ । ಸ್ವಪದದಲಿ ಆಗಿವಿರಾಜಮಾನ ।
ಭೋಗಿಸುವ ಸ್ವಾನಂದ ನಿರಭಿಮಾನ । ಸುಖದಾಯಕವದನು ನಿಜಾಂತರದಿ ॥ 193

ಹೀಗೆ ಅಗಾಧ ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರ । ಮುಂದಿನ ಕಥೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ವಿಚಿತ್ರ ।
ಚಿತ್ತಗೊಡಿರಿತ್ತ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ । ಶ್ರವಣಗಳು ಪವಿತ್ರವಾಗಲು ॥ 194

ಮುಂಬರುವ ಅಧ್ಯಾಯತ್ರಯಗಳಲಿ । ಬಾಬಾ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ।
ಹೊಸತನವ ತೋರುವರು ದೃಷ್ಟಾಂತದಲ್ಲಿ । ಹೇಗೆಂಬುದನು ನೋಡುವಿರಿ ॥ 195

ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಿಯದ ಆರಂಭದೊಳಗೆ । ಲಾಲಾ ಲಖಮಿ ಚಂದರ ಬಗ್ಗೆ ।
ಪ್ರೇಮ ಸೂತ್ರವ ಕಟ್ಟಿ ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ । ನಿಜ ಸ್ಥಳಕೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆತಂದರು ॥ 196

ಬಹ್ರಾಣಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀ । ಅವಳ ಕೈಯ ಖಿಚಡಿಯ ಬಯಸಿ ।
ಅವಳಲ್ಲಿ ದರ್ಶನೋತ್ಸುಕತೆಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿ । ಪ್ರೇಮದ ಕೌತುಕ ತೋರಿದರು ॥ 197

ಮುಂದೆ ಮೇಘಾನ ಕನಸಿನೊಳಗೆ । ತ್ರಿಶೂಲ ಬರೆಯೆಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗೆ ।
ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗೇ । ಶಂಕರನ ಲಿಂಗಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ॥ 198

ಇಂಥಿಂಥ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳು । ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುತಿರಲು ।
ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಅವುಗಳ ಕೇಳಲು । ಶ್ರವಣಸಾರ್ಥಕವಾಗುವವು ॥ 199

ಸೈಂಧವ ಸಿಂದುನಿಮಜ್ಜನ (ಉಪ್ಪಿನ ಗೊಂಬೆಯ ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನ) । ಹಾಗೆ ಹೇಮಾಡನು ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ ।
ಸೋಹಂಭಾವದ ಅಭಿನ್ನತನ । ಆ ಅನನ್ಯತ್ವದಿಂದ ನಮಿಸುವ ॥ 200

ಆಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವಿನಂತಿಯನ । ದಿನರಾತ್ರಿ ಹಿಡಿಯಲಿ ಸಾಯಿಯ ಧ್ಯಾನ ।
ಅದಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನೂ ಕೊಳದಿರಲಿ ಮನ । ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಲಿ ॥ 201

ಹಿಂದಿನದರದಾಗಲಿ ಪರಿಹಾರ । ಮುಂದಿನದ ದಾಟಿ ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಪಾರ ।
ಮಧ್ಯದಲೇನಾದರೂ ಉಳಿದರೆ ಅಂತರ । ಇರಲದು ಸದಾ ಗುರು ಚರಣದಿ ॥ 202

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ದೀಕ್ಷಾನುಗ್ರಹದಾನಂನಾಮ ಸಪ್ತವಿಂಶತಿತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥